

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาสถานะของประเทศไทยในการดำเนินโครงการปลูกป่าภายใต้เงื่อนไขกลไกการพัฒนาที่สะอาดรวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคข้อจำกัดของเงื่อนไข และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปลูกป่าในประเทศไทยตามเงื่อนไขกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism) ตามพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะเรื่องการปลูกป่าภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาดในประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่าด้านโครงสร้างองค์กรและนโยบายปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในระหว่างการศึกษาพิจารณา มีการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก(องค์การมหาชน)หรือ “อบก.” หรือ Thailand Greenhouse Gas Management Organization (Public Organization: TGO) ขึ้นเป็นหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่วิเคราะห์กลั่นกรองและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำรับรองโครงการตลอดจนติดตามประเมินผลโครงการที่ได้รับคำรับรองและเป็นศูนย์กลางข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ปัจจุบัน ยังไม่มีการอนุมัติให้ดำเนินโครงการปลูกป่าภายใต้เงื่อนไขกลไกการพัฒนาที่สะอาดเนื่องจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในระหว่างการให้คำจำกัดความของคำว่า “ป่า” อยู่

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้กล่าวถึงกระบวนการและวิธีการ ในการขอดำเนินโครงการปลูกป่า รวมทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านผลตอบแทนจากการลงทุนที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับโครงการประเภทอื่น โดยยกตัวอย่างการปลูกป่าแบบ Reforestation โครงการ Project 0547 : Facilitating Reforestation for Guangxi Watershed Management in Pearl River Basin ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นโครงการปลูกป่าโครงการเดียวในโลกในปัจจุบันที่ได้รับการขึ้นทะเบียนคือ ผู้เขียนขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายบางฉบับเช่น มาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 โดยให้ระบุหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสียหายที่ถูกทำลายจากการบุกรุกทำลายป่าไม้และค่าความเสียหายต่อความสูญเสียด้านความหลากหลายทางชีวภาพรวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนลักลอบตัดไม้ทำลายป่าในเขตป่าสงวนให้มีโทษที่หนักขึ้นด้วยโดยให้ถือว่าการกระทำอาชกรรมต่อสิ่งแวดล้อมสมควรได้รับโทษสูงสุดจำคุกตลอดชีวิตกรณีรับสารภาพหรือประหารชีวิต นอกจากนี้ผู้เขียนยังมีความเห็นว่าประเทศไทยควรมีการวางแผนระดับชาติทั้งระยะยาว 100 ปี ระยะกลาง 50 ปี และระยะสั้น 10 ปี โดยให้มีการจัดทำแผนรองรับระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนระดับชาติด้วย